

R O M Â N I A
JUDECĂTORIA SECTORULUI 1 BUCUREȘTI
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. #####/299/2024/a1

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu de la 04.11.2024

Completul constituit din:

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: ##### - #####

GREFIER: #####

Ministerul ##### este reprezentat de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 1 București
prin procuror: #####.

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe inculpata #####, având ca obiect măsuri și excepții dispuse de judecătorul de cameră preliminară.

Dezbaterile au avut loc în ședința camerei de consiliu din data de 10.10.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta, când, judecătorul de cameră preliminară, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea pentru data de 25.10.2024, când a amânat pronunțarea pentru data de 01.11.2024, iar apoi la data de 04.11.2024, când a dispus următoarele:

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra excepțiilor și cererilor formulate în cauză, constată:

Prin rechizitoriul nr. #####P/2022 din data de 24.04.2024 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București a fost dispusă trimiterea în judecată în stare de libertate, a inculpatei #####.

În actul de sesizare, în esență, au fost reținute următoarele aspecte factice:

În perioada mai 2022 - august 2022, inculpata ##### - ##### - #####, în calitate de ##### al Sectorului 1 al Municipiului București, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a emiterii Dispoziției nr. 715/18.02.2022 prin care s-a desemnat manager al proiectului "Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție", a emis patru dispoziții care au produs foloase patrimoniale pentru sine, beneficiind de majorări ale indemnizațiilor lunare în sumă de totală de 18.720 lei (venituri brute), după cum urmează:

(1) în data de 06.05.2022 a emis Dispoziția nr. 1708/06.05.2022 prin care, pentru timpul lucrat ## luna aprilie 2022 în cadrul echipei de management a proiectului cod MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151, și-a majorat indemnizația lunară aferentă lunii aprilie 2022 cu suma de 3744 lei, din care a încasat suma de 2191 lei în contul personal, diferența de 1533 lei, reprezentând impozite și contribuții, fiind reținută și transferată pentru inculpată la bugetul de stat,

(2) în data de 07.06.2022 a emis Decizia nr. #####/07.06.2022 prin care, pentru timpul lucrat ## luna mai 2022 în cadrul echipei de management a proiectului cod MySMIS 152134, cod

SIPOCA 1151, și-a majorat indemnizația lunară aferentă lunii mai 2022 cu suma de 5.616 lei, din care a încasat suma de 3285 lei în contul personal, diferența de 2331 lei, reprezentând impozite și contribuții, fiind reținută și transferată pentru inculpată la bugetul de stat,

(3) în data de 05.07.2022 a emis Dispoziția nr. 2517/05.07.2022 prin care, pentru timpul lucrat ## luna iunie 2022 în cadrul echipei de management a proiectului cod MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151, și-a majorat indemnizația lunară aferentă lunii iunie 2022 cu suma de 3744 lei, din care a încasat suma de 2191 lei în contul personal, diferența de 1533 lei, reprezentând impozite și contribuții, fiind reținută și transferată de angajator pentru inculpată la bugetul de stat și

(4) în data de 01.08.2022 a emis Dispoziția nr. 2853/01.08.2022 prin care, pentru timpul lucrat ## luna iulie 2022 în cadrul echipei de management a proiectului cod MySMIS 152134, cod SIPOCA 1151, și-a majorat indemnizația lunară aferentă lunii iulie 2022 cu suma de 5.616 lei, din care a încasat suma de 3285 lei în contul personal, diferența de 2331 lei, reprezentând impozite și contribuții, fiind reținută și transferată pentru inculpată la bugetul de stat.

Organele de urmărire penală au reținut situația de fapt în urma administrării următoarelor mijloace de probă:

- Declarații martori: #####, #####, #####, #####, #####
#####, ####, #####, #####, #####, #####, #####
#####, ####, #####, #####, #####, #####, ##### -
VOLUMUL 2. FILELE 1-115.

- Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A718/09.03.2023 și înscrisuri atașate conform opis cuprinzând și Dispoziția nr. 715/18.02.2022 însoțită de anexă avizare, Dispoziția nr. 1708/06.05.2022 însoțită de anexă avizare, Dispoziția nr. 2156/07.06.2022 însoțită de anexă avizare, Dispoziția nr. 2517/05.07.2022 însoțită de anexă avizare, Dispoziția nr. 2853/01.08.2022 însoțită de anexă avizare, Adresa nr. D111/10.02.2022, pontaje aferente lunilor aprilie-iulie 2022 pentru activități desfășurate de inculpată, state plată salarii proiecte fonduri europene pentru lunile aprilie-iulie 2022, extrase de cont cu privire la plățile efectuate către inculpată: VOLUMUL 4 – FILELE 5-137,

- Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A842/13.09.2023 și înscrisuri atașate conform
opis cuprinzând și Dispozițiile Primarului Sectorului 1 nr. 1880/29.06.2021 și nr. 1334/05.04.2022

- Volumul 4 – filele 175-186.

- Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A921/29.12.2023 și înscrisuri atașate conform opis cuprinzând și Adresa nr. I83/02.02.2022 adresată Ministerului Finanțelor Publice

Volumul 4 – filele 143-169,

- Adresa înscrisuri inculpată, ##### I313/18.02.2022, Adresa nr. 456/18.02.2022, Primăriei Sectorului 1 București nr. A921/29.12.2023 - Volumul 4 – filele 201-211,

- Adresele Primăriei Sectorului 1 București nr. A980/03.04.2023 și nr. A980/03.04.2023 și înscrisuri atașate conform opis cuprinzând Adresa nr. I83/02.02.2022 adresată Ministerului Finanțelor și răspunsul primit - Volumul 4 – filele 215-219,

- Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A858/19.10.2023 și înregistrări atașate conform opis: Volumul 5 – filele 5-330,

- Adresa Autorității de Management pentru Programul Operațional Capacitate Administrativă nr. 138148 din 07.12.2022, înscrisuri și corespondență atașate pe suport memory stick – Volumul 2 – filele 160-166,

- Adresa Autorității de Management pentru Programul Operațional Capacitate Administrativă nr. 165390 din 04.10.2023, înscrisuri atașate conform adresei – Volumul 2 – filele 193-207,

- Adresa Agenției Naționale de Integritate nr. 53566/G/II/25.11.2022 și înscrisuri atașate conform opis, Volumul 2 – filele 211-292,

- Adresa Agenției Naționale de Integritate nr. 24895/G/II/22.06.2023, Volumul 2 – filele 294-296,

- Adresă Ministerul Muncii și Solidarității Sociale nr. 1416/DPS/13098/RG/22.06.2023 – Volumul 2 – filele 153-155,

- Proces verbal clarificări Legea ##### – Volumul 2 – filele 128-133,

- Adresa Instituției Prefectului Municipiului București nr. 24787/06.11.2022 și înscrisuri atașate – Volumul 3 – filele 5-111,

- Adrese Curtea de Apel București nr. #####/2/2022 din 20.06.2023 și nr. #####/2/2022 din 11.07.2023, înscrisuri atașate – Volumul 3 - filele 112-159,

- Adresă Ministerul Finanțelor nr. 462493 din 31.01.2024 și nr. #####.03.2024 – Volumul 3 - filele 160-168,

- ##### înscrisuri constând în procese verbale referitoare privind citarea, procese verbale încunoștințare avocați inculpată cu privire la efectuarea actelor de urmărire penală, ordonanță de aplicarea a amenzii judicare, cereri formulate de apărătorii inculpatei privind consultarea dosarului penal, ordonanțe admitere, procese verbale îndeplinire procedură consultare dosar

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București – Secția Penală la data 25.04.2024, sub număr de dosar #####/299/2024.

În temeiul dispozițiilor art. 344 alin. (2) C.proc.pen., inculpatei ##### i-a fost comunicată o copie certificată a rechizitoriului, fiindu-i adus la cunoștință, totodată, obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul de 20 de zile în care, de la data comunicării, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Prin cererile din data de 28.05.2024 și 19.09.2024 înregistrate la dosarul cauzei, inculpata a invocat cereri și excepții, solicitând să se constate neregularitatea actului de sesizare a instanței de judecată, nelegalitatea administrării probelor în faza de urmărire penală, nelegalitatea efectuării actelor de urmărire penală, și, pe cale de consecință, să se pronunțe o încheiere prin care să se dispună restituirea cauzei la procuror în vederea remedierii neregularităților actului de sesizare, excluderea probelor nelegal administrate și anularea actelor de urmărire penală efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale.

Analizând cererile și excepțiile invocate de către inculpați, judecătorul de cameră preliminară reține următoarele considerente:

Procedând, cu prioritate, la verificarea competenței, judecătorul de cameră preliminară constată că Judecătoria Sectorului 1 București este competentă material să soluționeze cauza, conform plenitudinii de jurisdicție prevăzute de art. 35 alin. (1) C.proc.pen., infracțiunile pentru care inculpații au fost trimiși în judecată nefiind de competența unei instanțe ierarhic superioare, precum și teritorial potrivit art. 41 alin. (1) lit. a) C.proc.pen., presupusele fapte fiind săvârșite în circumscripția Judecătoriei Sectorului 1 București.

Motivele invocate de inculpată corespund necesității ca procesul penal să fie subordonat principiului legalității instituit prin dispozițiile art. 2 C.proc.pen., conform cărora procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

În acest scop, pentru asigurarea conformității procedurii penale desfășurate de organele judiciare cu dispozițiile legale, legiuitorul a instituit o serie de mecanisme specifice, prin care orice derapaj să fie sancționat și readus în limitele legale, respectiv aplicarea sancțiunii nulității actelor procesuale sau procedurale nelegale, aplicarea sancțiunii excluderii probelor nelegal sau neloial administrate și controlul legalității actelor procesuale de către judecătorul de cameră preliminară în procedura prevăzută de art. 342 C.proc.pen..

Procedura de cameră preliminară, astfel cum rezultă din prevederile art. 342 C.proc.pen., urmărește acest scop, având drept obiect verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Prioritar analizării cererilor și excepțiilor invocate de inculpată, judecătorul reține faptul că, potrivit dispozițiilor art. 282 alin. (1) C.proc.pen., încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

În condițiile în care motivele cererilor și excepțiilor formulate de inculpată nu pot fi subsumate nici unuia dintre cazurile prevăzute de art. 281 C.proc.pen., acestea vor fi analizate din perspectiva nulității relative.

Așa fiind, poate fi concluzionat că sancțiunea nulității relative implică existența unei încălcări a unei dispoziții legale, producerea, prin acest fapt, a unei vătămări a drepturilor procesuale recunoscute părților și în final imposibilitatea de înlăturare a vătămării rezultate din nesocotirea dispoziției legale altfel decât prin desființarea actului.

În raport de aceste condiții legale, judecătorul de cameră preliminară urmează a stabili în ce măsură este incidentă sancțiunea nulității relative cu privire la actele procedurale întocmite pe parcursul urmăririi penale de organele de anchetă, cu consecința excluderii probelor administrate în mod nelegal.

I.Inculpata, prin apărător ales, a invocat nulitatea absolută a ordonanței din data de 30.01.2023 a procurorului ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 în dosarul nr. #####/P/2022, a ordonanței din data de 16.08.2023 a organului de cercetare penală subcomisar ##### prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectă, a ordonanței din data de 18.08.2023 a procurorului ##### prin care s-a dispus confirmarea începerii urmăririi penale în personam, a ordonanței de punere în mișcare a urmăririi penale și a rechizitoriului

În motivare, inculpata a precizat, în esență, că ordonanța din data de 30.01.2023 este lovită de nulitate fiind întocmită de un procuror care nu era investit cu soluționarea cauzei, neavând competența materială funcțională, întrucât la data de 10.11.2022 prin viza prim-procurorului a fost investit cu soluționarea cauzei dl. procuror #####. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 302 C.proc.pen., măsura trecerii cauzei de la un organ de cercetare penală la altul poate fi dispusă doar de procurorul care supraveghează urmărirea penală în acea cauză.

A mai criticat inculpata faptul că în cauză lipsește dispoziția procurorului șef al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București de trecere a lucrărilor repartizate unui alt procuror, dată în conformitate cu art. 64 alin. (4) din Legea nr 304/2004.

De asemenea, nu există o dispoziție a procurorului ierarhic superior prin care cauza repartizată procurorului ##### este trecută spre soluționare procurorului ##### care, la rândul său, să poată dispune cu privire la transferarea competenței de efectuare a cercetării penale de la ##### Sector 1 București către DGPMB.

În plus, ordonanța din 30.01.2023 este dată cu încălcarea dispozițiilor art. 302 alin. (2) C.proc.pen. care dispun că preluarea unei cauze de către organul de cercetare penală ierarhic superior se dispune pe baza propunerii motivare a celui care preia cauza. De asemenea, preluarea de către organul de cercetare penală ierarhic superior constituie excepția de la regula generală prevăzută de art. 302 alin. (1) C.proc.pen., iar trecerea cauzei la un organ de cercetare ierarhic superior se face pe baza propunerii motivate a organului care preia cauza, propunere care în prezenta cauză lipsește.

în vedere nulitatea absolută a ordonanței din data de 30.01.2023, inculpata a precizat că toate actele subsecvente sunt nule, respectiv ordonanța din data de 16.08.2023 a organului de cercetare penală subcomisar ##### prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectă. Or, inculpata a menționat că a fost înștiințată cu privire la acuzația ce i se aduce doar cu ocazia începerii urmăririi penale în personam, dispoziție ce a fost luată de polițistul din cadrul DGPMB-####, înainte de îndeplinirea dispozițiilor exprese ale procurorului care supraveghea urmărirea penală cuprinse în nota de supraveghere.

În motivarea cu privire la ordonanța din data de 18.08.2023, inculpata a menționat că menține aceleași motive arătate cu privire la ordonanța din data de 30.01.2023. În plus, a precizat că ordonanța este lovită de nulitate întrucât confirmă un act procesual lovit de nulitate – întocmit de un organ incompetent, respectiv polițistul din cadrul DGPMB-####.

Pentru aceleași considerente, inculpata a invocat nulitatea ordonanței de punere în mișcare a urmăririi penale și a rechizitoriului

În plus, inculpata a invocat incompatibilitatea organelor de urmărire penală și a procurorului ierarhic superior, ca motive ce atrag nulitatea actelor anterior menționate, având în vedere, în primul rând, că ofițerul de poliție DGPMB-#### a încălcat dispozițiile art. 303 alin. (3) C.proc.pen., prin efectuarea de acte de urmărire penală fără a respecta nota de îndrumare dată de procuror și fără a-l informa pe acesta despre activitățile pe care le efectuează. De asemenea, a invocat și imparțialitatea organului de cercetare penală care nu a efectuat actele de cercetare penală dispuse de procuror, acte care ar fi fost apte să conducă la o soluție de neîncepere a urmăririi penale.

În ceea ce îl privește pe procurorul #####, inculpata a precizat că și acesta era incompatibil, având în vedere că a efectuat acte de supraveghere a urmăririi penale într-o cauză în care fusese legal investit un alt procuror, astfel încât, avea obligația de a-și declina competența, potrivit art. 58 C.proc.pen.

De asemenea, inculpata a invocat incompatibilitatea prim-procurorului prevăzută de art. 64 alin. (1) lit. f) C.proc.pen., constând în existența unei suspiciuni rezonabile că imparțialitatea acestuia este afectată, având în vedere că era imposibil să nu fi avut cunoștință de modul în care procurorul inițial investit a fost succesiv înlocuit de alți procurori. De asemenea, era imposibil să

nu aibă cunoștință de întocmirea comunicatului de presă privind începerea urmăririi penale împotriva inculpatei.

A mai menționat inculpata că utilizarea remediei prevăzută de art. 67 C.proc.pen. a fost limitată întrucât potrivit dispozițiilor legale, este inadmisibilă recuzarea judecătorului sau procurorului chemat să decidă asupra recuzării, astfel că a putut formula o astfel de cerere doar cu privire la procurorul #####.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Cu titlu prealabil, față de împrejurarea că dosarul cauzei a fost înregistrat pe rolul Parchetului Judecătoriei Sectorului 1 București în anul 2022, vor fi aplicabile atât dispozițiile din Regulamentul de Ordine Interioară al Parchetelor din 14.11.2019 (ROI 2019), din Regulamentul de Ordine Interioară al Parchetelor din 31.08.2023 (ROI 2023), dar și Legea nr. 304/2022.

Potrivit art. 132 alin. 1 lit. k) ROI 2023 cu același conținut ca art. 96 alin. (1) lit. h) ROI 2019, prim-procurorul parchetului de pe lângă judecătorie are următoarele atribuții: repartizează procurorilor spre soluționare dosarele penale și celelalte lucrări de competența parchetului de pe lângă judecătorie potrivit dispozițiilor art. 25 alin. (3) lit. b).

Conform art. 134 alin. (1) lit. b) și c) ROI 2023, procurorii din cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii au următoarele atribuții: exercită supravegherea activității de urmărire penală efectuate de organele de cercetare penală, potrivit legii și țin evidența cauzelor prevăzute la lit. b) în care s-a dispus începerea urmăririi penale, dispunând măsuri în vederea soluționării operative și temeinice a acestora.

Potrivit art. 67 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2022, Ministerul ##### exercită, prin procurori, următoarele atribuții: efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și participă, potrivit legii, la soluționarea conflictelor prin mijloace alternative și conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, conduce și controlează activitatea altor organe de cercetare penală, iar potrivit art. 68 alin. (1) din același act normativ, dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

Așadar, din analiza dispozițiilor precitate rezultă că prim-procurorul repartizează dosarul penal procurorului care, la rândul său, conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a lucrătorilor poliției judiciare pe care îi au în subordine.

Potrivit vizei aplicate la data de 17.11.2022, cauza a fost înregistrată, pentru prima oară, procurorului #####. Conform comunicatului de presă al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București din data de 13.03.2024 (f. 78), având în vedere că, la data de 31.12.2022, procurorul ##### și-a încetat activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București ca urmare a delegării și ulterior a transferului în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, a fost desemnat un al doilea procuror în vederea supravegherii prezentului dosar penal, la data de 03.01.2023.

La rândul său, procurorul și-a încetat activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București la data de 01.04.2023, urmând ca dosarul să-i revină succesiv unui alt procuror care, de asemenea, și-a încetat activitatea la data de 01.05.2023, ca urmare a transferului în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul București și ulterior procurorului ##### care a întocmit și rechizitoriul în cauză.

Astfel, judecătorul de cameră preliminară observă că toate aceste transmițeri privind activitățile de supraveghere se datorează unor motive obiective.

În plus, judecătorul reține că activitatea procurorilor nu este guvernată de principiul continuității, ca în cazul completurilor de judecată, fapt pentru care, în virtutea dispozițiilor precitate, arată că nu există obligația legală de a exista la dosarul cauzei o rezoluție motivată emisă de prim-procuror în vederea desemnării fiecărui procuror care lucrează în prezentul dosar, procurorii având posibilitatea să lucreze împreună în cadrul dosarelor aflate pe rolul Parchetului în care își desfășoară activitatea, în virtutea principiului unității de acțiune de care aceștia beneficiază.

În ceea ce privește necompetența materială-funcțională invocată de inculpată, prin apărător ales, judecătorul reține că inculpata se află în eroare cu privire la înțelesul acestei noțiuni.

În acest sens, judecătorul de cameră preliminară subliniază că prin repartizarea unui dosar către un anumit procuror, prim-procurorul nu îi conferă acestuia din urmă competență materială, aceasta fiind determinată exclusiv de normele legale prevăzute de art. 56 C.proc.pen., astfel încât, nu se poate vorbi de necompetența materială a procurorilor ##### ##### și ##### în instrumentarea și supravegherea urmăririi penale din prezentul dosar, având în vedere că procurorii funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București – secția urmărire penală, având implicit dreptul, ca orice alt procuror din cadrul acestui parchet, să efectueze urmărirea penală în condițiile art. 63 alin. (3) C.proc.pen.

Repartizarea dosarelor către anumiți procurori realizată de prim-procurorul Parchetului reprezintă o activitate administrativă, care asigură organizarea eficientă a dosarelor, precum și gestionarea resurselor umane și a fluxului de lucru în cadrul instituției, aceasta neavând aptitudinea să genereze efecte în privința competenței materiale funcționale a procurorilor.

Așadar, competența materială reprezintă ansamblul atribuțiilor stabilite de dispozițiile legale, conferite procurorilor cu privire ce cauze pot supraveghea ori cerceta personal, în funcție de structura parchetului din care face parte.

Astfel, în cauză sunt respectate pe deplin dispozițiile art. 64 alin. (4) lit. a) teza a II-a din Legea nr. 304/2004, în vigoare la momentul repartizării dosarelor, întrucât fiecare din cei trei procurori predecesori ai procurorului care efectuează la acest moment supravegherea în cauză, și-au încetat calitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București. De asemenea, dispozițiile legale nu prevăd obligativitatea depunerii la dosarul cauzei a unei dispoziții emise în acest sens de procurorul șef al Parchetului.

Prin urmare, dispozițiile date de toți cei patru procurori în cadrul dosarului penal sunt valabile, implicit și actele subsecvente acestora.

Referitor la criticile privind ordonanța de trecere a cauzei de la un organ de cercetare penală la altul (f. 350 Vol. V d.u.p.), judecătorul de cameră preliminară învederează că aceasta a fost întocmită cu respectarea dispozițiilor art. 302 alin. (1) C.proc.pen. În acest sens, având în vedere că organul de cercetare penală care efectuase până la acel moment acte de urmărire penală a fost mutat într-o altă structură, respectiv Direcția Generală de Poliție a Municipiului București – Serviciul de Investigare a Criminalității Economice, procurorul de caz a apreciat că se impune trecerea dosarului penal la acest din urmă departament, pentru eficientizarea și continuitatea urmăririi penale.

Astfel, având în vedere complexitatea prezentului dosar, judecătorul apreciază că soluția procurorului este întemeiată și justificată, organul de cercetare penală care a dispus începerea urmăririi penale fiind cel care cunoștea în mod detaliat circumstanțele cauzei.

De asemenea, inculpata a invocat în mod eronat nerespectarea dispozițiilor art. 302 alin. (2) C.proc.pen., având în vedere că acestea nu sunt aplicabile în cazul de față. Normele indicate vizează situația în care procurorul dispune trecerea cauzei de la un organ de cercetare penală la altul la solicitarea unui organ de cercetare penală ierarhic superior, în acest sens, procurorul verificând doar necesitatea acestei propuneri. Or, în cazul de față, procurorul nu a primit o astfel de solicitare, necesitatea transferului dosarului fiind analizată prin raportare la circumstanțele concrete ale cauzei și nu în urma solicitării exprese a organului de cercetare penală ierarhic superior.

În plus, inculpata nu a prezentat nicio dovadă care să susțină că transferul dosarului ar fi fost nejustificat sau că ar fi afectat în vreun mod drepturile sale procesuale, motiv pentru care judecătorul apreciază că argumentele invocate de inculpată nu au fundament juridic solid și nu sunt de natură să atragă nelegalitatea soluției adoptate de procuror.

Prin urmare, reținând valabilitatea procedurii de trecere a dosarului la un alt organ de cercetare penală, judecătorul notează că actul subsecvent, respectiv ordonanța din data de 16.08.2023 a organului de cercetare penală subcomisar ##### prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectă nu este nul. Implicit, reținând aceleași considerente, judecătorul subliniază că motivele invocate de inculpată nu atrag nici nulitatea ordonanței din data de 18.08.2023 prin care procurorul a confirmat efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectă.

Pentru aceleași motive, nu poate fi dispusă nici anularea ordonanței de punere în mișcare a urmăririi penale și a rechizitoriului.

În ceea ce privește incompatibilitatea procurorilor și a organelor de cercetare penală, judecătorul observă că motivele invocate de inculpată, prin apărător ales, nu pot atrage incompatibilitatea organelor de urmărire penală. Astfel, se invocă faptul că organul de cercetare penală nu a respectat dispozițiile procurorului din nota de dispoziții și nu l-a informat pe acesta despre activitățile pe care le efectuează.

Judecătorul de cameră preliminară învederează că, în baza dispozițiilor art. 303 C.proc.pen., verificarea și supravegherea activității organelor de cercetare penală este atributul exclusiv al procurorului, acesta din urmă fiind singurul competent să decidă în ce măsură activitatea desfășurată de organele din subordinea sa este corectă sau pe deplină îndeplinită, apreciind de la caz la caz dacă se impune emiterea unei noi dispoziții în acest sens ori dacă activitatea întreprinsă până la acel moment este suficientă.

în vedere considerentele expuse anterior cu privire la modalitatea corectă de repartizare a dosarului penal între procurori, judecătorul apreciază că fiind neîntemeiate susținerile privind incompatibilitatea procurorului ##### și a prim-procurorului.

II. Inculpata, prin apărător ales, a invocat neregularitatea actului de sesizare a instanței

II.1. Nedescrierea infracțiunii de folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane prevăzută de art. 301 alin. (1) C.pen.

În motivare, inculpata a precizat că din descrierea expusă în actul de sesizare a instanței nu rezultă cu claritate care au fost acțiunile concrete ale inculpatei, având în vedere că majorarea indemnizațiilor lunare în baza unui act administrativ individual, în calitate de manager al unui proiect susținut din fonduri unionale nerambursabile nu conduce la reținerea per se a infracțiunii pentru care a fost inculpata trimisă în judecată.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Prin actul de sesizare a instanței s-au delimitat în mod clar acțiunile concrete ale inculpatei care, în aprecierea reprezentantului Ministerului #####, realizează elementul material al infracțiunii de folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane prevăzută de art. 301 alin. (1) C.pen, în sensul că s-a reținut că în perioada mai 2022 - august 2022, inculpata #####-#####-#####, în calitate de ##### al Sectorului 1 al Municipiului București, fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu, ca urmare a emiterii Dispoziției nr. 715/18.02.2022 prin care s-a desemnat manager al proiectului ”Îmbunătățirea capacității administrative locale privind dezvoltarea, implementarea și promovarea măsurilor anticorupție”, a emis dispoziția nr. 1708/06.05.2022, decizia nr. #####/07.06.2022, dispoziția nr. 2517/05.07.2022 și dispoziția nr. 2853/01.08.2022 care au produs foloase patrimoniale pentru sine, beneficiind de majorări ale indemnizațiilor lunare în sumă de totală de 18.720 lei (venituri brute).

Astfel, judecătorul apreciază că situația de fapt cuprinsă în actul de sesizare este suficient de complet și coerent descrisă încât instanța să poată realiza aprecieri asupra acesteia, fără a încălca principiul separației funcțiilor judiciare. De asemenea, descrierea detaliată a faptelor permite o analiză clară și obiectivă, asigurând respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților implicate. Organul de urmărire penală a realizat o descriere corespunzătoare a situației de fapt (natura faptelor imputate inculpatei, modul, mijloacele, împrejurările de fapt și contextul presupusei comiteri), coroborând mijloacele de probă obținute. De asemenea, în actul de sesizare sunt descrise în mod individual și cele patru acte materiale pe care procurorul le-a apreciat ca fiind elementele constitutive ale infracțiunii continuate.

Se observă că pot fi desprinse cu ușurință toate elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatei, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective, astfel cum au fost avute în vedere de către procurori la momentul întocmirii rechizitoriului. Va reveni instanței de judecată competența funcțională de a analiza în ce măsură apreciază corecte și probate susținerile procurorilor, precum și încadrarea juridică a acestora ori îndeplinirea elementelor constitutive ale infracțiunii, o astfel de analiză excedând obiectului fazei de cameră preliminară.

Prin urmare, în ceea ce privește temeinicia acuzațiilor aduse prin actul de sesizare, judecătorul reține că aceasta poate fi lămurită doar în faza judecătii, obiectul camerei preliminare fiind unul restrâns la elementele prevăzute de dispozițiile art. 342 C.proc.pen., incluzând verificarea legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

II.2. Neidentificarea laturii obiective sub aspectul elementului material, a urmăririi imediate și a legăturii de cauzalitate a infracțiunii de folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane, în formă continuată.

Din perspectiva obiectului juridic special, inculpata a precizat că prin rechizitoriu nu sunt reprezentate care sunt relațiile sociale vătămăte prin emiterea celor patru dispoziții de primar, acte administrative care au fost semnate de inculpată, în calitate de ordonator principal de credite, prerogativă pe care o putea avea doar persoana care ocupa demnitatea de primar.

În ceea ce privește obiectul material, inculpata a criticat faptul că în cuprinsul rechizitoriului nu este prezentat un punct de vedere al procurorului de caz sub aspectul existenței sau nu a unui obiect material, în sensul că Ministerul ##### nu a explicat dacă sumele obținute de inculpată în calitate de manager al proiectului european constituie obiectul material al infracțiunii.

Cu privire la elementul material al laturii obiective, inculpata a menționat că în actul de sesizare nu este indicat în mod precis ce dispoziții legale sunt încălcate, astfel cum prevăd dispozițiile art. 301 alin. (1) C.pen. În acest sens, inculpata a precizat că toate dispozițiile emise de aceasta au fost realizate în acord cu dispozițiile prevăzute de art. 16 din Legea nr. 153/2017, art. 6 din HG nr. 325/2018, art. 4 și 5 din HG nr. 325/10.05.2018 și art. unic din OUG nr. 91/2017 potrivit cărora inculpata era obligată să procedeze la majorarea indemnizațiilor persoanelor implicate în proiecte finanțate de către Uniunea Europeană, în cuantumul prevăzut de dispozițiile legale.

Raportat la urmarea imediată, inculpata a menționat că din cuprinsul actului de sesizare a instanței nu rezultă care sunt împrejurările factuale pe care procurorul le apreciază ca fiind generatoare unei stări de pericol pentru activitatea instituției publice reprezentată de către Primăria Sectorului 1 a Municipiului București. ##### la secțiunea “în drept” se specifică o urmare imediat în raport de persoana inculpatei, în calitate de funcționar public, iar nu cu privire la activitatea instituției publice, așa cum prevede norma de incriminare.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate, inculpata a precizat că aceasta trebuie constatată, iar nu să fie specificat că reiese din materialitatea faptei, așa cum în mod eronat se prezintă în rechizitoriu.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

În ceea ce privește obiectul juridic special și obiectul material, judecătorul reține că lipsa lor, în concret, nu afectează în niciun mod claritatea acuzației aduse inculpatei. În plus, având în vedere că motivele invocate nu pot fi subsumate unuia dintre cazurile prevăzute de art. 281 C.proc.pen., acestea vor fi analizate din perspectiva nulității relative, judecătorul observând că inculpata nu a dovedit că lipsa mențiunilor exprese privind obiectul juridic și obiectul material cauzează acesteia o vătămare care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului, astfel cum impun dispozițiile art. 282 alin. (1) C.proc.pen.

Cu privire la indicarea elementului material al laturii obiective, judecătorul învederează că acesta se regăsește în mod detaliat în cuprinsul rechizitoriului, însă, în ce măsură dispozițiile legale pretins a fi încălcate de inculpată atrag reținerea în sarcina sa a infracțiunii prevăzute de art. 301 alin. (1) C.pen., respectiv dacă acuzațiile sunt întemeiate, acestea urmează să fie verificate de instanța de judecată, pe fondul cauzei, acest aspect nefăcând obiectul camerei preliminare.

Raportat la urmarea imediată, judecătorul învederează că în mod eronat, inculpata, prin apărător ales, a afirmat că reprezentantul Ministerului ##### nu a precizat împrejurările generatoare unei stări de pericol pentru activitatea instituției publice. În acest sens, potrivit actului de sesizare a instanței, la secțiunea “în drept”, se menționează că “urmare a săvârșirii unei

asemenea infracțiuni [...] există suspiciunea de fraudă, se decredibilizează instituția pentru incapacitatea de a selecta cu rigoare persoana funcționarului public în care cetățeanul să aibă deplină încredere”. Judecătorul de camera preliminară apreciază că reprezentantul Ministerului ##### a precizat în mod clar urmarea imediată, nefiind necesară o analiză mai detaliată asupra acestui aspect.

În ceea ce privește legătura de cauzalitate, judecătorul notează că apărările inculpatei, prin apărător ales, sunt neîntemeiate, întrucât, infracțiunea prevăzută de art. 301 alin. (1) C.pen. pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei, este o infracțiune de pericol, astfel încât, legătura de cauzalitate rezultă întotdeauna din materialitatea faptei.

În acest sens, judecătorul învederează că specific infracțiunilor de pericol, urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru valoarea socială protejată, pericolul fiind prezumat de legiuitor prin incriminarea faptei, astfel încât, simpla existență a elementului material dovedește și producerea stării de pericol, fiind suficientă dovedirea săvârșirii acțiunii sau inacțiunii tipice, fără să fie necesar un probatoriu specific pentru demonstrarea legăturii de cauzalitate.

II.3. Neidentificarea elementului subiectiv concret al infracțiunii de folosirea funcției pentru favorizarea unor persoane, în formă continuată prevăzută de art. 301 alin. (1) C.pen.

Inculpata a precizat că simpla mențiune din cuprinsul rechizitoriului potrivit căreia inculpata a săvârșit fapta cu intenție directă nu este suficientă, în lipsa prezentării unui raționament logico-juridic al procurorului care a condus la o astfel de concluzie.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Inculpata, prin apărător ales, în mod eronat afirmă că în cuprinsul rechizitoriului nu s-a prezentat un raționament logico-juridic al procurorului pentru reținerea intenției directe cu care ar fi săvârșită presupusa infracțiune, având în vedere că la secțiunea “în drept – latura subiectivă”, se menționează că inculpata a săvârșit faptele cu intenție directă, întrucât la emiterea deciziilor avea reprezentarea faptului că actele determină foloase patrimoniale pentru sine. De asemenea, în continuare, procurorul a arătat de ce apreciază că nu are relevanță în excluderea vinovăției inculpatei împrejurarea că actele în cauză au fost avizate în prealabil de alți funcționari din cadrul Primăriei Sectorului 1 București.

Astfel, pe baza raționamentului expus în actul de sesizare, instanța va putea să facă aprecieri asupra unei eventuale vinovății reținute în sarcina inculpatei, mai cu seamă că în faza judecării există posibilitatea de a readministra probele, ceea ce permite o reexaminare amănunțită a tuturor circumstanțelor cazului. În plus, instanța va urma să aprecieze dacă raționamentul logico-juridic al procurorului a fost corect, având în vedere atât dovezile aduse în faza de urmărire penală, cât și cele care pot fi prezentate ulterior.

Prin urmare, temeinicia susținerilor privitoare la eventuala intenție directă a inculpatei la momentul săvârșirii presupuselor fapte este o chestiune ce ține exclusiv de faza judecării, neputând fi analizată în acest cadru.

II.4. Nerespectarea articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Directivei nr. 2012/13/UE cu privire la o informare completă a persoanei asupra acuzației ce i se aduce

În motivare, inculpata a precizat că expunerea insuficientă a mijloacelor de probă administrate pentru reținerea situației de fapt, precum și prezentarea incompletă a motivelor pentru

care sunt reținute unele mijloace de probă sau pentru care altele sunt înlăturate pun instanța de judecată în imposibilitatea de a analiza fapta sub aspectul existențial al elementelor constitutive ale infracțiunii, precum și imposibilitatea inculpatei de a formula apărări efective.

De asemenea, inculpata a menționat că rechizitoriul nu trece nici testul standardului impus de Directiva nr. 2012/13/UE privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale. În acest sens, a arătat că actul normativ anterior menționat obligă statele membre să se asigure că persoanele suspectate sau acuzate primesc informații cu privire la fapta ce formează obiectul acuzării, iar în ceea ce privește informațiile oferite de autorități, acestea trebuie furnizate cu promptitudine și în mod detaliat. Totodată, aceste principii sunt enunțate și de dispozițiilor art. 24 din Constituția României și art. 10 C.proc.pen. Astfel, inculpata a solicitat restituirea cauzei la parchet ca urmare a constatării neregularităților care atrag imposibilitatea stabilirii obiectului și limitelor judecății.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Potrivit articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiecare persoană are dreptul de a fi informată, într-un mod suficient de clar, despre natura și cauza acuzațiilor aduse împotriva sa. Printre pilonii principali ai acestor dispoziții se enumeră dreptul la un proces echitabil și informarea asupra acuzațiilor, în sensul că persoana acuzată trebuie să fie informată prompt și în detaliu despre natura și motivele acuzației, ceea ce îi permite să își pregătească apărarea.

De asemenea, Directiva nr. 2012/13/UE a Parlamentului ##### și a Consiliului se concentrează pe dreptul la informare a persoanelor suspectate sau acuzate în procedurile penale, subliniind importanța informării imediate a suspectului despre acuzații, în limba pe care o înțelege, precum și informarea asupra dreptului de a avea un avocat.

Analizând actele și lucrările realizate în faza urmăririi penale, judecătorul reține că au fost respectate cerințele de transparență cerute de legislația europeană, fiind asigurat, de asemenea, dreptul la un proces echitabil.

În acest sens, judecătorul învederează că numitei #####-##### i-a fost adusă la cunoștință calitatea de suspect la data de 29.08.2023, deci într-un timp scurt de la momentul confirmării efectuării în continuare a urmăririi penale față de aceasta, respectiv 18.08.2023.

Totodată, inculpatei i-a fost adusă la cunoștință calitatea de inculpat de îndată, respectiv în 5 zile de la emiterea ordonanței de către procuror.

În cadrul acestor etape, judecătorul constată că dreptul la apărare al inculpatei a fost respectat, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile prevăzute de art. 10, art. 83 și art. 108 C.proc.pen.

În plus, avocații inculpatei au avut posibilitatea de a studia în integralitate dosarul cauzei, precum și de a participa la efectuarea actelor de urmărire penală.

De asemenea, judecătorul observă că în aceste intervale de timp, nu s-a procedat la administrarea unor probe la care prezența inculpatei era necesară, nefiind periclitat în niciun mod dreptul la apărare de care aceasta beneficiază. În plus, inculpata, atât în cadrul primei audieri în calitate de suspect, cât și pe tot parcursul urmăririi penale a fost asistată sau reprezentată de avocat.

Mai mult decât atât, judecătorul învederează că exigențele normative privind descrierea suficientă și completă a faptei presupun individualizarea concretă a tuturor elementelor factuale,

relevante pentru stabilirea cadrului procesual, astfel încât inculpata să aibă posibilitatea reală de a cunoaște acuzația adusă împotriva lor sub toate aspectele.

Judecătorul apreciază că atât în ordonanța de efectuare în continuare a urmăririi penale față de numita #####-#####-##### și ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale, cât și în actul de sesizare, situația de fapt este suficient de complet și coerent descrisă încât instanța să poată realiza aprecieri asupra acesteia, fără a încălca principiul separației funcțiilor judiciare. De asemenea, descrierea detaliată a faptelor permite o analiză clară și obiectivă, asigurând respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale ale părții implicate. Organul de urmărire penală a realizat o descriere corespunzătoare a situației de fapt (natura faptelor imputate inculpatei, modul, mijloacele, timpul și locul presupusei comiteri, împrejurările de fapt și contextul presupusei comiteri), coroborând mijloacele de probă obținute.

Se observă că pot fi desprinse cu ușurință elementele constitutive ale infracțiunii reținute în sarcina inculpatei, atât sub aspectul laturii obiective, cât și sub aspectul laturii subiective, astfel cum au fost avute în vedere de către procuror la momentul întocmirii rechizitoriului. Procedura de a verifica dacă sunt corecte și probate susținerile procurorului, precum și încadrarea juridică a faptelor, este un atribut exclusiv al instanței de judecată.

De asemenea, judecătorul de cameră preliminară observă că mijloacele de probă sunt coroborate în partea expozitivă a rechizitoriului, fiind o analiză amplă asupra acestora, ceea ce permite instanței de judecată pe de o parte să identifice în mod facil materialul probatoriu administrat, iar pe de altă parte să verifice rațiunea pentru care procurorul a apreciat că probele sunt utile și pertinente.

Prin urmare, judecătorul reține că în faza urmăririi penale, drepturile inculpatei au fost protejate în conformitate cu standardele europene.

III. Inculpata, prin apărător ales, a invocat încălcarea dispozițiilor legale referitoare la includerea în cuprinsul rechizitoriului a mențiunilor privind probele și mijloacele de probă

În acest sens, inculpata, prin apărător ales, a precizat că din cadrul rechizitoriului lipsesc mențiunile obligatorii cu privire la probe și mijloacele de probă, întrucât la secțiunea „I) mijloace de probă” se regăsește doar o simplă înșiruire a unor probe și a actelor procedurale, or, nu aceasta a fost voința legiuitorului când a edictat dispozițiile art. 328 alin. (1) C.proc.pen., ci de a exemplifica, în mod individual, care sunt probele care susțin teza Ministerului ##### și din care ar rezulta premisele existenței presupusei infracțiuni, această obligație incumbând organelor de urmărire penală chiar și în ipoteza în care, în partea expozitivă a rechizitoriului, ar exista o analiză a acestor mijloace de probă.

De asemenea, inculpata, prin apărător ales, a specificat că în cadrul rechizitoriului nu este specificat care dintre probe au fost administrate în favoarea sau defavoarea inculpatei.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

În acest sens, judecătorul reține că secțiunea „I) mijloace de probă” despre care face vorbire inculpata este introdusă în vederea urmăririi cu ușurință a actului de sesizare a instanței, pentru a putea determina în mod clar care sunt probele pe care procurorul le-a considerat ca fiind relevante și concludente pentru a dispune trimiterea în judecată a inculpatei.

Judecătorul de cameră preliminară observă că mijloacele de probă sunt coroborate în partea expozitivă a rechizitoriului, fiind o analiză amplă asupra acestora, ceea ce permite instanței de

judecată pe de o parte să identifice în mod facil materialul probatoriu administrat, iar pe de altă parte să verifice rațiunea pentru care procurorul a apreciat că probele sunt utile și pertinente.

În plus, judecătorul apreciază că reprezentantul Ministerului ##### a exemplificat, în mod individual, care sunt probele pentru care a dispus trimiterea în judecată a inculpatei.

Referitor la ultima critică adusă de inculpată, potrivit art. 5 C.proc.pen., organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului ori inculpatului. Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului ori inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod.

de dispozițiile indicate anterior, judecătorul învederează pe de o parte că nu există obligația legală a procurorului de a indica în mod precis care sunt probele în favoarea sau în defavoarea inculpatei, ci doar să administreze aceste două tipuri de probe și să le coroboreze în vederea pronunțării unei soluții de clasare sau de trimitere în judecată, iar pe de altă parte, că nu s-a dovedit în niciun mod respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a unor probe propuse în favoarea inculpatei. De asemenea, în cadrul actului de sesizare sunt combătute anumite situații de fapt, ceea ce sugerează că procurorul a administrat probe în favoarea inculpatei, însă nu le-a considerat ca fiind întemeiate ori apte să înlăture vinovăția pe care acesta o apreciază ca fiind existentă în acest caz.

Totodată, judecătorul notează faptul că pe parcursul judecății, inculpata are posibilitatea de a solicita oricând administrarea unor probe favorabile acesteia, scopul fazei de judecată fiind guvernat, cu prioritate, de principiul aflării adevărului.

Astfel, judecătorul reiterează că scopul și obiectul prezentei faze procesuale sunt reprezentate de verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Or, în ce măsură materialul probatoriu administrat în faza urmăririi penale este apt să conducă la concluzia că inculpata se face vinovată de faptele reținute în sarcina sa, acestea sunt chestiuni ce țin de temeinicia acuzației și de aprecierea instanței, în faza judecății, asupra suficienței unor probe care să atingă standardul de dincolo de orice îndoială rezonabilă.

IV. Inculpata, prin apărător ales, a invocat nelegalitatea sesizării instanței rezultată din încălcarea dispozițiilor legale privind stabilirea cheltuielilor judiciare

Astfel, inculpata, prin apărător ales, a motivat că deși rechizitoriul cuprinde mențiuni cu privire la cheltuielile judiciare efectuate în cadrul urmăririi penale, nu se precizează și modalitatea de stabilire a acestora, nefiind depuse nici documentele justificative în acest sens.

De asemenea, un aspect care ridică semne de întrebare cu privire la caracterul arbitrar al stabilirii cheltuielilor judiciare este și faptul că suma este stabilită global, la un prag valoric de fix 1.000 lei, or, potrivit dispozițiilor art. 178-180 din Regulamentul de ordine interioară al parchetelor se prevede obligația expresă de a evidenția, justifica și proba fiecare cheltuială invocată.

În plus, nu au fost întocmite note justificative ale cheltuielilor efectuate de către organele de urmărire penală în activitatea judiciară.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Judecătorul reiterează că scopul camerei preliminare este cel prevăzut de art. 342 C.proc.pen., respectiv verificarea legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a

efectuării actelor de urmărire penală, nicidecum analizarea caracterului întemeiat al cheltuielilor judiciare solicitate de reprezentantul Ministerului #####.

Pe de o parte, cheltuielile judiciare nu reprezintă un element ce poate împiedica stabilirea obiectului și a limitelor judecării, iar pe de altă parte, analizarea cuantumului cheltuielilor judiciare în această fază procesuală ar excede cadrulul legal stabilit pentru camera preliminară și ar constitui o extindere nejustificată a atribuțiilor judecătorului de cameră preliminară.

Prin urmare, verificarea proporționalității, a necesității, precum și eventuala cenzurare a acestor cheltuieli pot fi dispuse doar în faza de judecată, la momentul pronunțării unei soluții în prezenta cauză.

V.Inculpata, prin apărător ales, a invocat nelegalitatea actului de sesizare a instanței din perspectiva încălcării dispozițiilor art. 328 alin. (1) teza a II-a C.proc.pen.

În acest sens, inculpata, prin apărător ales, a motivat că pentru a proteja drepturile persoanei trimise în judecată, actul de sesizare a instanței trebuie să fie verificat atât sub aspectul legalității, cât și sub aspectul temeiniciei de către procurorul ierarhic superior, verificarea necesitând să fie reală și efectivă.

Or, în prezenta cauză, verificarea a fost realizată într-un mod formal, prin raportare la perioada temporală între data emiterii rechizitoriului și data trimiterii acestuia în judecată. Astfel, se observă că rechizitoriul a fost emis la data de 24.04.2024, avizarea a avut loc în perioada 24.04.2024 – 25.04.2024, iar înregistrarea pe rolul instanței la data de 25.04.2024.

Pe cale de consecință, obligația de verificare a durat maximum o zi, fiind nerezonabil să se considere că procedura de verificare a fost reală și efectivă, având în vedere numărul mare de pagini al rechizitoriului, precum și volumul considerabil al volumelor dosarelor de urmărire penală.

De asemenea, nu este menționată data verificării sub aspectul legalității și temeiniciei rechizitoriului.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Din analizarea dispozițiilor art. 328 alin. (1) C.proc.pen., judecătorul observă că nu este reglementat un anumit termen în care procurorul ierarhic superior să procedeze la verificarea legalității și temeiniciei actului de sesizare, astfel încât, nu se poate identifica nerespectarea vreunei obligații aflate în sarcina reprezentanților Ministerului #####.

În plus, deși judecătorul apreciază că într-adevăr, verificarea nu trebuie să aibă un caracter pur formal, învederează totodată că în termenul de o zi invocat de inculpată, procurorul ierarhic superior poate analiza aspectele relevante ale rechizitoriului. Astfel, o verificare, chiar dacă efectuată într-un mod rapid, poate fi realizată eficient.

De asemenea, judecătorul de cameră preliminară subliniază că termenul scurt nu îngreșează capacitatea procurorului de a realiza o evaluare temeinică, atât timp cât acesta dispune de informațiile suficiente. Astfel, nu se poate susține că verificarea a fost inefficientă sau superficială doar pe baza duratei acesteia.

Totodată, pentru a contesta validitatea actului de sesizare, este necesar să existe o corelație directă între natura formală a verificării și o prejudiciere efectivă a drepturilor inculpatei, aspect nedemonstrat în prezenta cauză.

VI.Inculpata, prin apărător ales, a invocat nelegalitatea administrării probelor

VI.1. Nelegalitatea depunerii articolelor de presă, precum și a lucrărilor avocațiale formulate de C.I. ##### în dosarul nr. #####/2/2022 aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Inculpata, prin apărător ales, a precizat că probele anterior menționate nu sunt utile cauzei și au fost inserate în dosar cu încălcarea principiului loialității și legalității administrării probelor. În plus, nici procurorul nu a specificat care este utilitatea ori relevanța acestor înscrisuri.

A mai menționat inculpata că aceste înscrisuri nu au aptitudinea de a contribui la clarificarea circumstanțelor în care s-a desfășurat presupusa activitate ilicită, nu au un rol hotărâtor și nu sunt indispensabile pentru aflarea adevărului obiectiv.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Noțiunea de obținerea a probelor în mod „nelegal” presupune analiza dispozițiile legale care prevăd cum sunt administrate aceste mijloace de probă, dispoziții ce trebuie respectate întocmai. Prin urmare, în acest mod se dă efect procesual dispozițiilor art. 101 C.proc.pen., respectiv principiului loialității administrării probelor ce presupune interdicția de a se întrebuița violențe, amenințări ori alte mijloace de constrângere, precum și promisiuni sau îndemnuri în scopul de a se obține probe, de a se folosi metode sau tehnici de ascultare care afectează capacitatea persoanei de a-și aminti și de a relata în mod conștient și voluntar faptele care constituie obiectul probei și ca organele judiciare penale sau alte persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.

Analizând modul de administrare a probelor în timpul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară reține că acestea au fost administrate cu respectarea dispozițiilor legale și în mod loial.

De asemenea, cu privire la articolele de presă, judecătorul apreciază că nu se poate susține că vreun drept esențial al inculpatei a fost afectat sau că a avut loc o ingerință în dreptul său la viață privată, având în vedere că articolele de presă sunt publice și destinate comunității, întrucât inculpata este o persoană publică și având funcția de primar la acel moment face ca subiectul să fie de interes general.

Raportat la lucrările avocațiale, judecătorul reține că organele de urmărire penală au solicitat Curții de Apel București să înainteze contestația ce face obiectul dosarului nr. #####/2/2022, formulată de Primăria Sectorului 1 împotriva Agenției Naționale de Integritate.

de aceasta, judecătorul de cameră preliminară nu identifică faptul că proba ar fi fost administrată în mod neloial sau nelegal, iar inculpata nu a dovedit vreo vătămare produsă de existența unor astfel de probe la dosarul cauzei.

În plus, una dintre părțile aflate în dosarul anterior menționat este însăși inculpata, motiv pentru care nu se poate vorbi despre încălcarea confidențialității actelor, nefiind afectat dreptul inculpatei legat de divulgarea neautorizată a datelor private.

În ceea ce privește critica vizând neconcludența acestei probe, judecătorul subliniază că această critică excedează obiectului procedurii de cameră preliminară, revenind instanței sarcina de a aprecia în ce măsură rechizitoriul și probatoriul în baza căruia a fost redactat au aptitudinea de a demonstra întrunirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunilor reținute în sarcina inculpatei.

VI.2. Nelegalitatea administrării tuturor probelor anterior datei de 29.08.2023, având în vedere momentul la care inculpatei i-a fost adusă la cunoștință dobândirea calității de suspect.

Inculpata, prin apărător ales, a precizat că acesteia i-a fost încălcat dreptul la apărare, având în vedere că la data de 16.08.2023 s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de inculpată, la data de 18.08.2023 a fost confirmată de procuror, iar la data de 29.08.2023 i-a adus la cunoștință inculpatei calitatea de suspect pe care a dobândit-o în cadrul procesului penal.

Astfel, de la începutul urmăririi penale, respectiv la data de 17.11.2022 și până la data de 29.08.2023, organele de urmărire penală au administrat într-o proporție covârșitoare materialul probatoriu, împrejurare care a suprimat orice drept al inculpatei de a asista la actele de urmărire specifice.

În acest sens, inculpata a menționat că au fost audiați martori fără ca aceasta să aibă posibilitatea de a adresa întrebări și s-au efectuat adrese către diferite instituții, fără ca inculpata să aibă posibilitatea de a-și exprima un punct de vedere.

De asemenea, inculpata a precizat că în intervalul de timp anterior menționat, cauza a fost lămurită sub toate aspectele, aspect ce a încălcat dreptul la apărare al acesteia, prin imposibilitatea de a propune probe.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 305 alin. (3) teza I C.proc.pen., atunci când există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta pentru care s-a început urmărirea penală și nu există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de urmărire penală dispune ca urmărirea penală să se efectueze în continuare față de aceasta, care dobândește calitatea de suspect.

Judecătorul reține că într-adevăr, la momentul la care există probe din care să rezulte bănuiala rezonabilă că o anumită persoană a săvârșit fapta, procurorul are obligația pozitivă de a atribui acelei persoane calitatea de suspect, în vederea respectării dreptului la apărare.

Cu toate acestea, standardul probator de bănuială rezonabilă este atributul organului de urmărire penală, acesta fiind cel care poate aprecia asupra temeiniciei probelor administrate până la un anumit moment.

Organele de cercetare penală au procedat la verificarea și analizarea unui număr mare de înscrisuri, unele dintre ele fiind necesar a fi solicitate de la alte instituții, fapt ce a generat un timp îndelungat în administrarea și corelarea acestora. Cu siguranță, procesul penal trebuie să fie caracterizat de celeritate, însă durata procedurii trebuie să fie analizată în contextul obiectiv al tuturor aspectelor ce țin de gestionarea dosarelor la nivelul instituțiilor din care organele de cercetare penală fac parte.

De asemenea, judecătorul reține că dispozițiile legale nu impun un moment limită între momentul începerii urmăririi penale în rem și cel al efectuării în continuare a urmăririi penale în personam. Astfel, simpla cunoaștere a potențialilor autori nu este suficientă pentru a se dispune continuarea urmăririi penale față de aceștia, fiind nevoie de administrarea de probe consistente în timpul urmăririi penale în rem. Mai mult, trebuie avută în vedere și dificultatea prezentei cauze determinată de cumulum considerabil de documente și administrarea unui număr mare de probe testimoniale.

Totodată, judecătorul notează că inculpata a avut posibilitatea, odată cu atribuirea calității de suspect, de a studia întreg dosarul și de a solicita readministrarea unor probe ce au fost efectuate în lipsa sa, modalități la care inculpata nu a apelat.

Mai mult decât atât, judecătorul subliniază că inculpata poate, pe tot parcursul fazei judecătorești, să propună administrarea oricăror probe necesare în vederea dovedirii nevinovăției, atribuirea calității de suspect la un interval mai mare de timp nefiind apt să împiedice acest fapt în prezenta cauză.

De asemenea, judecătorul notează că anterior atribuirii calității de suspect, organele de cercetare penală au administrat preponderent proba cu înscrisuri, administrare la care nu e necesară prezența suspectei. În ceea ce privește audierea martorilor, judecătorul observă pe de o parte că inculpata nu a formulat prezentele critici în fața organului de urmărire penală, iar pe de altă parte că, un număr considerabil de probe testimoniale și o parte din proba cu înscrisuri au fost administrate în perioada 29.08.2023-08.03.2024, respectiv între momentul aducerii la cunoștință a calității de suspect și punerea în mișcare a acțiunii penale.

Totodată, prin ordonanțele din datele de 29.08.2023 și 04.10.2023 (f. 217, 223 Vol. I d.u.p.) au fost admise solicitările apărătorilor inculpatei de a asista la efectuarea actelor de urmărire penală, precum și solicitarea de a studia dosarul în integralitatea sa, acestora fiindu-le pus la dispoziție dosarul și în format electronic, pe un CD.

În plus, din analiza probelor testimoniale administrate în perioada anterior menționată, apărătorii inculpatei au participat la aceste proceduri, având posibilitatea să adreseze întrebările necesare martorilor, precum și formularea oricăror obiecțiuni pe care le considerau ca fiind întemeiate. Aceasta confirmă că apărătorii au avut acces la informațiile relevante și oportunitatea de a interveni în mod corespunzător în desfășurarea procedurilor.

Pentru aceste motive, judecătorul de cameră preliminară apreciază că dreptul la apărare al inculpatei nu a fost îngrădit, fiind respectate toate garanțiile procesuale care asigură exercitarea efectivă a acestui drept fundamental.

în vedere că între momentul aducerii la cunoștință a calității de suspect și punerea în mișcare a acțiunii penale au trecut aproximativ 5 luni, timp în care a fost administrat un număr considerabil de probe, precum proba testimonială cu martorii #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, #####, precum și proba cu înscrisurile constând în Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A842/13.09.2023 și înscrisuri atașate, Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A921/29.12.2023 și înscrisuri atașate, Adresa Primăriei Sectorului 1 București nr. A858/19.10.2023 și înscrisuri atașate, Adresa Autorității de Management pentru Programul Operațional Capacitate Administrativă nr. 165390 din 04.10.2023, Adresa Ministerul Finanțelor nr. 462493 din 31.01.2024, judecătorul apreciază că nu pot fi acceptate susținerile inculpatei potrivit cărora cauza a fost lămurită sub toate aspectele în cadrul urmăririi penale in rem.

În plus, faza de judecată este guvernată de principiul nemijlocirii, în procedura de drept comun urmând să fie readministrate probele pe care instanța le apreciază ca fiind necesare, inclusiv proba cu martori. În acest context, inculpata are dreptul să adreseze întrebările pe care le consideră necesare.

Totodată, având în vedere că urmărirea penală este caracterizată și prin latura sa nepublică, oportunitatea analizării înscrisurilor poate fi realizată astfel încât să nu fie periclitată sau ascunsă în măsura în care organele de cercetare penală ar fi adus la cunoștința suspectei desfășurarea activităților întreprinse în cauză într-un stadiu incipient.

Astfel, în cadrul urmăririi penale, doar procurorul, ca titular al funcției de urmărire penală și conducător al fazei de urmărire penală este singurul în măsură să evalueze probatoriul și necesitatea sau relevanța unui probatoriu suplimentar.

În lipsa unui minim de indicii privind utilizarea de către organele de cercetare penală a unor strategii sau manopere ce au ca scop administrarea cu rea-credință a acestora mijloace de probă, față de care funcționează prezumția îndeplinirii cu bună-credință a activității lor, judecătorul de cameră preliminară are în vedere că afirmațiile inculpatei sunt simple susțineri, care nu au fost dovedite, motiv pentru care nu se poate reține nelegalitatea sau neloialitatea administrării mijloacelor de probă care să atragă sancțiunea excluderii probelor.

VII. Nelegalitatea efectuării actelor de urmărire penală

VII.1. Nelegalitatea ordonanței de efectuare în continuare a urmăririi penale din data de 16.08.2023 emisă de DGPMB-#####, ordonanța de confirmare a efectuării în continuare a urmăririi penale din data de 18.08.2023 emisă de procurorul de caz și ordonanța de schimbare a încadrării juridice și de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 08.03.2024 emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București, din perspectiva nedescrierii presupusei fapte de natură penală.

În acest sens, inculpata, prin apărător ales, a precizat că prin aceste ordonanțe nu a fost descrisă fapta imputată inculpatei, astfel că inculpata a fost nevoită să își exercite dreptul la apărare doar prin raportare marginală a unor texte de lege, a unor date și a câtorva aspecte factuale generale și lacunare.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 305 alin. (2) și (3) C.proc.pen., începerea urmăririi penale și respectiv continuarea efectuării urmăririi penale se dispun prin ordonanță care cuprinde, după caz, mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2) lit. a)-c) și g).

Conform art. 309 alin. (1) C.proc.pen., acțiunea penală se pune în mișcare de procuror, prin ordonanță, în cursul urmăririi penale, când acesta constată că există probe din care rezultă că o persoană a săvârșit o infracțiune și nu există vreunul dintre cazurile de împiedicare prevăzute la art. 16 alin. (1).

În acord cu dispozițiile art. 286 alin. (2) C.proc.pen., ordonanța trebuie să cuprindă:

- a) denumirea parchetului și data emiterii;
- b) numele, prenumele și calitatea celui care o întocmește;
- c) fapta care face obiectul urmăririi penale, încadrarea juridică a acesteia și, după caz, datele privitoare la persoana suspectului sau inculpatului;
- d) obiectul actului sau măsurii procesuale ori, după caz, tipul soluției, precum și motivele de fapt și de drept ale acestora;
- d1) atunci când este cazul, mențiunea căii de atac disponibile, cu arătarea termenului în care aceasta poate fi exercitată;

- e) date referitoare la măsurile asigurătorii, măsurile de siguranță cu caracter medical și măsurile preventive luate în cursul urmăririi;
- f) alte mențiuni prevăzute de lege;
- g) semnătura celui care a întocmit-o.

Din analizarea ordonanțelor de efectuare în continuare a urmăririi penale din data de 16.08.2023 emisă de DGPMB-#### (f. 101-129 Vol. I d.u.p.), de confirmare a efectuării în continuare a urmăririi penale din data de 18.08.2023 (f. 96-100 Vol. I d.u.p.), de schimbare a încadrării juridice și de punere în mișcare a acțiunii penale din data de 08.03.2024 (f. 39-56 Vol. I d.u.p.), judecătorul de cameră preliminară apreciază că acestea respectă în totalitate dispozițiile anterior menționate.

Astfel, raportat la criticile aduse de către inculpată, judecătorul învederează că ordonanțele cuprind în mod elaborat descrierea faptei, probele pe care acestea se sprijină, precum și încadrarea juridică.

De asemenea, inculpatei i-au fost aduse la cunoștință toate cele trei ordonanțe, atât cu ocazia procedurii de aducere la cunoștință a calității de suspect, respectiv inculpat, precum și cu ocazia studierii dosarului de către apărătorii acesteia.

Judecătorul remarcă, de asemenea, că apărătorii inculpatei au avut posibilitatea de a analiza ordonanțele și de a formula obiecțiuni, ceea ce demonstrează că procesul s-a desfășurat într-un cadru echitabil. Faptul că inculpata a fost informată în mod corespunzător și că apărătorii au avut acces la materialele necesare pentru a contesta legalitatea acțiunilor procesuale întărește concluzia că dreptul la apărare nu a fost îngrădit, iar inculpata a avut acces la toate informațiile necesare pentru a-și exercita acest drept în mod efectiv.

VII.2. Nelegalitatea referatului cu propunere de trecere a cauzei la alt organ emis la data de 30.01.2023 de către DGPMB-####

Inculpata, prin apărător ales, a invocat lipsa semnăturii emitentului, fapt ce contravine dispozițiilor art. 286 C.proc.pen.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Potrivit art. 286 alin. (4) rap. la alin. (2) C.proc.pen., referatul trebuie să cuprindă, în mod corespunzător, aceleași elemente ca cele ale ordonanței, inclusiv semnătura celui care l-a întocmit.

Judecătorul constată că lipsește semnătura celui care a emis referatul cu propunere de trecere a cauzei la alt organ emis la data de 30.01.2023 (f. 353 Vol. I d.u.p.).

Cu toate acestea, judecătorul observă că lipsa semnăturii nu este unul dintre cazurile prevăzute de art. 281 C.proc.pen., motiv pentru care acesta va fi analizat din perspectiva nulității relative, care implică existența unei încălcări a unei dispoziții legale și producerea unei vătămări a drepturilor inculpatei care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea actului.

Or, în speță, deși organul de cercetare penală a încălcat dispozițiile legale prevăzute de art. 286 alin. (4) raportat la alin. (2) lit. g) C.proc.pen., judecătorul observă că inculpata nu a dovedit vătămarea pe care a suferit-o ca urmare a lipsei semnăturii din referatul de trecere a cauzei la alt organ emis la data de 30.01.2023.

În absența unor motive concludente sau implicite care să permită judecătorului evaluarea vătămării, nu poate fi considerat că această omisiune a avut un impact negativ asupra drepturilor procesuale ale inculpatei. Fără dovezi clare care să demonstreze că lipsa semnăturii a afectat

desfășurarea procedurilor sau a adus prejudicii substanțiale, judecătorul nu poate decât să concluzioneze că neregularitățile invocate nu atrag anularea actului.

În plus, judecătorul observă că prin referatul în cauză, organul de cercetare penală a propus procurorului trecerea cauzei la alt organ, măsură care, potrivit dispozițiilor art. 302 alin. (1) C.proc.pen., este dispusă exclusiv de către procuror, după necesitate, fără a fi obligatorie emiterea în prealabil a unui referat.

Bineînțeles, potrivit atribuțiilor sale, procurorul are întotdeauna independență decizională, însă, în acest caz concret, judecătorul trebuie să analizeze oportunitatea și necesitatea referatului prin raportare la interpretarea logico-juridică a dispozițiilor art. 302 C.proc.pen. În acest sens, una dintre deosebirile dintre cele două alineate și cea relevantă în cauză, este aceea că primul alineat nu impune o propunere emisă de un organ de cercetare penală. În timp ce alineatul 2 prevede în mod neechivoc necesitatea formulării unei propuneri a organului de cercetare penală care preia cauza, iar în lipsa acesteia, ordonanța procurorului ar prezenta vicii de legalitate, alineatul 1 nu prevede o astfel de condiție, astfel încât, independent de referatul emis la data de 30.01.2023, ordonanța din data de 30.01.2023 emisă de procuror este pe deplin valabilă.

Prin urmare, nu numai că inculpada nu a dovedit o vătămare creată de lipsa semnăturii din cadrul referatului emis la data de 30.01.2023, dar nici ordonanța subsecventă a procurorului nu este afectată sub aspectul legalității.

VII.3. Nulitatea absolută a actelor de urmărire penală efectuate de către ofițerul de poliție judiciară din cadrul DGPMB-####, dl. subcomisar #### #####, având în vedere dispozițiile Curții Constituționale cuprinse în deciziile nr. 317/2019 și nr. 302/2017 privind necompetența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală

În motivare, inculpada, prin apărător ales, a precizat că majoritatea materialului probatoriu a fost administrat de ofițerul de poliție judiciară din cadrul DGPMB-####, dl. subcomisar #### #####, care este incompetent material.

În acest sens, s-a menționat că numirea tuturor persoanelor care au calitatea de ofițeri de poliție judiciară, implicit a organului de cercetare penală din prezentul dosar, s-a făcut în baza unui text legal declarat neconstituțional prin decizia nr. ##### a Curții Constituționale, prin urmare, toate actele efectuate de acesta sunt lovite de nulitate absolută. În plus, a invocat și dispozițiile deciziei nr. ##/16.01.2019 a Curții Constituționale.

a precizat că efectele deciziilor Curții Constituționale se aplică doar pentru viitor, conform art. 147 alin. (4) din Constituția României, efectele se aplică în mod corespunzător în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată, cu atât mai mult că la data emiterii deciziei, respectiv 21.05.2019, urmărirea penală împotriva inculpatei nu se efectua.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Prin decizia nr. ##/2019 a Curții Constituționale s-a stabilit că dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 364/2004 care prevedeau că numirea, promovarea și eliberarea polițiștilor în/din funcțiile structurilor poliției judiciare se fac potrivit normelor de competență aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu avizul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta #### de Casație și Justiție, sunt neconstituționale.

Dispozițiile articolului precitat au fost suspendate ca efect al deciziei instanței de contencios constituțional în perioada 23.07.2019 – 06.09.2019, iar ulterior și-au încetat valabilitatea.

Prin OUG nr. 20/2020, în vigoare de la data de 11.02.2020, dispozițiile neconstituționale au fost modificate, iar numirea organelor de cercetare penală ale poliției judiciare s-a reglementat prin dispozițiile art. 2 din actul normativ menționat.

Astfel, susținerile apărătorului inculpatei privind faptul că toate persoanele care au calitatea de ofițeri de poliție judiciară au fost numite în mod nelegal sunt neîntemeiate, având în vedere că, deși deciziile Curții Constituționale sunt obligatorii, acestea au efecte doar pentru viitor, respectiv ulterior momentului publicării în Monitorul Oficial.

De asemenea, anterior începerii urmăririi penale în rem (17.11.2022), cadrul legal cu privire la numirea în funcție a organelor de cercetare penală ale poliției judiciare a fost stabilit prin OUG nr. 20/2020, astfel încât, procurorul nu avea niciun motiv pentru care să procedeze el însuși la efectuarea tuturor actelor de urmărire penală, pe de o parte pentru că existau norme legislative constituționale și în vigoare cu privire la modalitatea de numire a organelor de cercetare penală, iar pe de altă parte că în cazul de față, infracțiunea pentru care inculpata a fost trimisă în judecată nu impune urmărirea penală proprie procurorului.

Astfel, nu sunt dovezi care să demonstreze că numirea organului de cercetare penală s-a făcut în mod nelegal, în baza unor dispoziții care nu făceau parte din fondul activ al legislației.

În ceea ce privește celelalte decizii constituționale invocate de apărătorul inculpatei, judecătorul reține că acestea nu sunt aplicabile, întrucât nu s-a demonstrat în niciun mod nelegalitatea numirii în funcție a organului de cercetare penală.

VII.4. Desfășurarea viciată a anchetei penale în dosarul nr. #####P/2022

Inculpata, prin apărător ales, a reiterat motivele pentru care i-a fost încălcat dreptul la apărare. În plus, a precizat că organul de urmărire penală a interpretat în mod subiectiv toate probele administrate, fără a lua în considerare principiul in dubio pro reo.

De asemenea, organele de urmărire penală nu au administrat probe în favoarea inculpatei, aspect reglementat cu titlu de obligație de dispozițiile legale.

Totodată, inculpata, prin apărător ales, a menționat că din materialul probatoriu nu reiese elemente care să susțină acuzația pentru care inculpata a fost trimisă în judecată. Astfel, divergențele apărute între aspectele reținute de procuror și realitatea faptică a desfășurării evenimentelor se datorează lipsei unei administrări corecte a materialului probatoriu.

Judecătorul de cameră preliminară apreciază că susținerile anterior menționate sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Judecătorul reiterează că scopul camerei preliminare este cel prevăzut de art. 342 C.proc.pen., respectiv verificarea legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, nicidecum analizarea caracterului penal al faptelor ce fac obiectul prezentului dosar.

În această fază procesuală, judecătorul nu are competența de a analiza incidența principiului in dubio pro reo și nici a dispozițiilor art. 16 C.proc.pen. care se referă la cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale, precum lipsa unei fapte prevăzute de legea penală sau lipsa vinovăției.

De asemenea, judecătorul subliniază că, în cadrul camerei preliminare, nu se procedează la o evaluare a fondului acuzațiilor sau la aptitudinea probatoriului administrat de a conduce la o soluție de condamnare sau de achitare, ci doar la o verificare a conformității procedurale. Temeinicia acuzațiilor și eventualele infracțiuni conexe urmează să fie analizate în detaliu în faza de judecată, unde vor fi examinate probele și se vor desfășura dezbaterile necesare pentru a stabili vinovăția sau nevinovăția inculpatei.

Cu privire la corectitudinea administrării materialului probatoriu, judecătorul reiterează că inculpata nu a dovedit nelegalitatea sau neloialitatea acestuia, motiv pentru care s-a statuat anterior asupra respectării dispozițiilor legale în raport de probe administrate în faza urmăririi penale.

Procedând în continuare la verificarea din oficiu a rechizitoriului ca act de sesizare a instanței, judecătorul reține că această examinare poartă asupra actului de sesizare propriu-zis, asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege cu privire la conținutul actului de sesizare și asupra respectării dispozițiilor art. 328 C.proc.pen., iar nu asupra modului în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale, criteriu care este analizat subsecvent. Examinarea modului în care au fost respectate dispozițiile legale care reglementează efectuarea urmăririi penale este o activitate distinctă de examinarea regularității actului de sesizare, distincție care rezultă în prezent din modul de redactare al art. 342 C.proc.pen.

În acest sens, judecătorul constată că rechizitoriul nr. #####P/2022 din data de 24.04.2024 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 328 C.proc.pen., iar faptele care fac obiectul sesizării sunt suficient descrise pentru a se putea stabili obiectul și limitele judecătii.

În cadrul acestei etape, judecătorul constată că dreptul la apărare al inculpatei a fost respectat în cursul urmăririi penale, fiindu-i aduse la cunoștință cu ocazia audierii în calitate de suspect și inculpat drepturile prevăzute de art. 10, art. 83 și art. 108 C.proc.pen.

Încheiere finală (dezinvestire) din 04.11.2024, cod RJ ee6888533
(<https://rejust.ro/juris/ee6888533>)

unor persoane, în formă continuată (4 acte materiale), prevăzută de art. 301 alin. (1) C.pen. cu aplicarea art. 35 alin. (1) C.pen.

Cu drept de contestație în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii.

Pronunțată în cameră de consiliu, astăzi, 04.11.2024.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

#####

GREFIER,

#####

Red. #####/tehnored. #####/04.11.2024/2 ex.